

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Martin Wächtler

Strona pozwana: Finanzamt Konstanz

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 21 czerwca 1999 r. ⁽¹⁾, która weszła w życie w dniu 1 czerwca 2002 r., a w szczególności jej preambułę i art. 1, 2, 4, 6, 7, 16 i 21 oraz art. 9 załącznika I, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one regulacji państwa członkowskiego, zgodnie z którą aby nie pominąć żadnego przedmiotu opodatkowania, opodatkowaniu (bez odroczenia) podlegają ukryte, jeszcze niezrealizowane zyski kapitałowe z tytułu udziałów w spółce, jeśli obywatel państwa członkowskiego podlegający najpierw nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w tym kraju przenosi swoje miejsce zamieszkania z tego państwa do Szwajcarii, a nie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub do państwa, dla którego zastosowanie znajduje Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym?

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 114, s. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 5 października 2017 r. – Finanzamt Linz, Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr

(Sprawa C-585/17)

(2018/C 013/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący kasację: Finanzamt Linz, Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr

Uczestnik postępowania: Dilly's Wellnesshotel GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zmiana zatwierdzonego programu pomocy polegająca na rezygnacji przez państwo członkowskie ze stosowania tego programu pomocy w stosunku do określonej (możliwej do wydzielenia) grupy beneficjentów pomocy państwa i zmniejszeniu w ten sposób zakresu istniejącej pomocy państwa stanowi w sprawie takiej jak niniejsza zmianę programu pomocy podlegającą (co do zasady) zgłoszeniu na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE?
- 2) Czy w przypadku błędu formalnego przy stosowaniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 ⁽¹⁾ z dnia 6 sierpnia 2008 r. (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) zawarta w art. 108 ust. 3 TFUE klauzula zawieszająca może skutkować brakiem zastosowania ograniczenia zatwierdzonego programu pomocy, w wyniku czego państwo członkowskie będzie zobowiązane do wypłaty pomocy państwa na rzecz określonych beneficjentów („nakaz implementacji”)?
- 3) a. Czy regulacja taka jak w niniejszym przypadku, dotycząca zwrotu podatku energetycznego, zgodnie z którą kwota podlegająca zwrotowi określona jest jednoznacznie w ustawie za pomocą formuły kalkulacyjnej, spełnia wymogi rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 ⁽²⁾ z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu?

- 3) b. Czy zastosowanie art. 58 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 651/2014 skutkuje wyłączeniem tejże regulacji dotyczącej zwrotu podatku energetycznego z mocą od stycznia 2011 r.?

- (¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych), Dz.U. 2008, L 214, s. 3
- (²) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktat, Dz.U. 2014, L, L 187, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka

(Sprawa C-605/17)

(2018/C 013/08)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Javorský, L. Nicolae i G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- orzeczenie, że nie wydając przed dniem 1 stycznia 2016 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się w pełni do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (¹) bądź w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 13 wspomnianej dyrektywy;
- zasądzenie od Republiki Słowackiej na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 10 036,80 EUR za każdy dzień od dnia ogłoszenia wyroku w tej sprawie, stwierdzającego uchybienie zobowiązaniu polegającemu na powiadomieniu o przyjęciu przepisów transponujących dyrektywę 2014/61/UE;
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do przetransponowania dyrektywy upłynął w dniu 1 stycznia 2016 r.

1. Na podstawie art. 13 dyrektywy 2014/61/UE państwa członkowskie miały przedsięwziąć środki krajowe niezbędne do przetransponowania tej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 2016 r. Zważywszy, że Komisja nie otrzymała od Republiki Słowackiej dowodu dokonania pełnej transpozycji dyrektywy 2014/61/UE, Komisja postanowiła wnieść sprawę do Trybunału Sprawiedliwości.
2. W swojej skardze Komisja wnosi do Trybunału o to, by zasądził od Republiki Słowackiej zapłatę dziennej kary pieniężnej w wysokości 10 036,80 EUR. Wysokość kary została obliczona z uwzględnieniem wagi i czasu trwania naruszenia, jak również skutku odstrasającego, na podstawie zdolności płatniczej tego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. L 155 z 23.5.2014, s. 1.